

Under Folketingets behandling af lovforslaget blev forslaget da også ændret netop for at markere hensynet til ytringsfriheden.

Kl. 16.30

Også ved anvendelsen af § 266 b i praksis indgår hensynet til ytringsfriheden. Højesteret har således udtalt, og jeg citerer fra Ugeskrift for Retsvæsen, 2000, side 2234: Gerningsindholdet i § 266 b skal fastlægges under hensynet til ytringsfriheden. Ytringsfriheden er grundlæggende for et demokratisk samfund, idet tolerance over for andres meninger er en nødvendig forudsætning for den fri debat. Ytringsfriheden skal imidlertid udøves med den fornødne respekt for andre menneskerettigheder, herunder retten til beskyttelse mod troldskriminerende forhånelser og nedværdigelse.

Som det fremgår, er § 266 b ikke til hinder for, at enhver kan udtrykke sin mening. Det være sig f.eks. i udlændingedebatten, eller når det gælder spørgsmål om seksuelle minoriteter i vores samfund. Ligesom bl.a. straffelovens § 267 om injurier er § 266 b således udtryk for, at man frit kan sige sin mening om alt, men der er hensyn til omgivelserne, måske med et vist minimum af anstændighed i ordvalg m.v.

Jeg er opmærksom på, at mange ikke vil finde sådanne betragtninger overbevisende, og at man med lødighed kan argumentere for bestemmelsens afskaffelse. Derfor vil jeg endvidere gerne fremhæve, at gennemførelsen af den nuværende § 266 b i 1971 fandt sted med henblik på, at Danmark fik mulighed for at ratificere FN's racediskriminationskonvention fra 1965.

Forud for lovændringen havde et udvalg under Justitsministeriet nøje overvejet, om de gældende regler i straffeloven var tilstrækkelige for at opfylde Danmarks forpligtelser efter racediskriminationskonventionen. Udvalget overvejede i den forbindelse bl.a. også, om straffelovens injuriestemmelser var tilstrækkelige til at opfylde den forpligtelse.

Udvalget fandt, at det var nødvendigt at gennemføre lovændringer, hvis Danmark skulle leve op til konventionens krav. Dette skete bl.a. med ændringer af § 266 b i 1971. Og i overensstemmelse hermed er det regeringens opfattelse, at en gennemførelse af lovforslaget ville være uforenelig med Danmarks forpligtelser efter racismekonventionen. Vi vil med andre ord begå et folkeretsbrud, hvis vi fulgte lovforslaget.

Endelig vil jeg gerne som det sidste nævne den signalværdi, der kunne være knyttet til en gennemførelse af lovforslaget.

Jeg er fuldt ud klar over, at forslagsstillerne med deres forslag ikke har til hensigt at lægge op til, at folk fremover skal kunne udtrykke sig uden nogen som helst grænser for udtryksmåder og ordvalg. Ikke desto mindre tror jeg, at en ophævelse af bestemmelsen i § 266 b meget vel både herhjemme og i udlandet kunne blive misforstået som et signal om, at vi også moralsk vil være indstillet på at legitimere udtalelser, som truer, forhåner eller nedværdiger bestemte grupper. Og sådanne misforståelser mener jeg at vi skal holde os fri for.

På den anførte baggrund og ikke mindst under hensynet til Danmarks folkeretlige forpligtelser kan regeringen derfor ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ganske kort: Jeg vil sige til ministerens tale om, at der ikke er noget til hinder for i den nugældende lovgivning, at ytringsfriheden er bevaret, at det jo ganske afhænger af, hvordan man tolker § 266 b. Det kunne jo også være, at man ikke bare var optaget af, hvilke domme der er faldet efter § 266 b, men også optaget af, hvilke sager der er rejst.

Det er en velkendt ting, og ministerens egen partifælle, hr. Lars Barfoed, har tidligere gjort opmærksom på, at problemet med § 266 b i praksis er, at der rejses en lang række chikanesager, at det bliver mere og mere almindeligt, at man ulejliger politiet ganske nytteløst ved at slæbe politiske modstandere for retten, og det var måske også værd at tage med i betragtning.

Kl. 16.35

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis man ser på de konventioner, der gælder, og hvis man slår op i et leksikon og læser i historien, kan man jo se, at racisme er en idé, der bygger på raceoverlegenhed, en idé, som altså opleder menneskeheden i racer. Det må vel ethvert demokratisk tænkende menneske tage stærkt afstand fra. Men det er jo ikke den idé og den raceoverlegenhed, der er tale om i straffelovens § 266 b.

Der er for mig ingen tvivl om, og jeg møder selv de mennesker på min vej, at der er mange danskere, der i hvert fald føler, at denne bestemmelse griber ind i deres ytringsfrihed, at den bestemmelse begrænser den politiske debat i Danmark. Den er ikke særlig smuk. Ytringsfriheden